

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/58/2024
Identifikačné číslo spisu:	1205213889
Dátum vydania rozhodnutia:	28.05.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Brňák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1205213889.6

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne BYTOSPOL S.S., s.r.o., Bratislava, Drieňová 11, IČO: 35774363, zastúpenej advokátom JUDr. Štefanom Čakvárim, Bratislava, Vázovova 9/a, proti žalovaným 1/ W. O., narodenej XX. U. XXXX, O., I. XX, 2/ H. E., narodenému XX. X. XXXX, O., I. XX, zomrelému XX. W. XXXX - 2a/ dedičia žalovaného 2/ - manželka - žalovaná 3/ a dcéry - W. E., narodená XX. K. XXXX, O., V. XXXX/XX a U. B., narodená XX. X. XXXX, O., I. XX, 3/ U. E., narodenej XX. Q. XXXX, O., I. XX, 6/ Q. Z., narodenému XX. Q. XXXX, O., I. XX, 7/ S. Z., narodenej XX. E. XXXX, O., I. XX, 8/ H. A. Z., narodenej XX. U. XXXX, B., W. XX, 9/ O. S., narodenému XX. Q. XXXX, O., I. XX, 10/ Q. S., narodenej XX. X. XXXX, O., I. XX, 11/ V. Q. Q., narodenej XX. X. XXXX, O., I. XX, 13/ U. V., narodenému XX. X. XXXX, O., I. XX, 15/ Q. B., narodenému XX. P. XXXX, O., I. XX, 16/ S. B., narodenej XX. K. XXXX, O., I. XX, 18/ H. Q. W., narodenej XX. X. XXXX, O., E. XX a 19/ H. Q. P., narodenej XX. K. XXXX, O., Y. XX, zastúpených advokátom JUDr. Pavlom Čičmancom, Bratislava, Prievozská ul. č. 14/A, o zaplatenie 38.375,36 eura s príslušenstvom, naposledy vedenom na Okresnom súde Bratislava II (v súčasnosti Mestskom súde Bratislava IV) pod sp. zn. 12C/15/2006, o dovolaní žalovaných proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 18. mája 2023 sp. zn. 3Co/219/2019, takto

rozhodol:

V dovolacom konaní pokračuje na strane žalovaného 2/ H. E., zomrelého XX. W. XXXX s dedičmi (okrem manželky - žalovanej 3/) s jeho dcérami W. E., narodenou XX. K. XXXX, O., V. XXXX/XX a U. B., narodenou XX. X. XXXX, O., I. XX.

Dovolacie konanie voči žalovaným 6/ a 7/ z a s t a v u j e .

Dovolanie žalovaných 1/, 2a, 3/, 8/ až 11/, 13/, 15/, 16/ 18 a 19/ o d m i e t a.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Pôvodne okresný súd Bratislava II [v súčasnosti Mestský súd Bratislava IV (ďalej len „súd prvej

inštalácie" alebo „prvostupňový súd")] ostatným rozsudkom z 26. apríla 2018 č. k. 12C/15/2006-811 (v súčasnosti sp. zn. B2-12C/15/2006) v prospech žalobkyne zaviazal zaplatiť žalovanú 1/ sumu 4.879,07 eura s bližšie určeným úrokom z omeškania, žalovaných 2/ a 3/ spoločne a nerozdielne sumu 10.671,87 eura s bližšie určeným úrokom z omeškania, žalovaných 6/ a 7/ spoločne a nerozdielne bližšie určený úrok z omeškania, žalovanú 8/ sumu 6.793,37 eura s bližšie určeným úrokom z omeškania, žalovaných 9/ a 10/ spoločne a nerozdielne sumu 9.840,17 eura s bližšie určeným úrokom z omeškania, žalovanú 11/ sumu 4.795,35 eura s bližšie určeným úrokom z omeškania, žalovaného 13/ sumu 952,29 eura s bližšie určeným úrokom z omeškania, žalovaných 15/ a 16/ spoločne a nerozdielne sumu 8.300,83 eura s bližšie určeným úrokom z omeškania, žalovaného 18/ s bližšie určený úrok z omeškania. Žalovaných zaviazal tiež k náhrade trov konania, o výške ktorej rozhodne samostatným rozhodnutím.

1.1. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštalácie uviedol, že žalobkyňa sa ako správca bytového domu na I. ul. č. XX, XX, XX a XX v O. domáhala žalobou doručenou súdu 27. 05. 2005 od žalovaných nedoplatkov ročných vyúčtovaní nákladov spojených s užívaním bytov nachádzajúcich sa v spravovanom bytovom dome, spolu 38.375, 35 eura s príslušenstvom. Žalobu odôvodnila tým, že od roku 2000 vykonáva správu tohto objektu a zároveň je aj dodávateľom médií a služieb obyvateľom tohto bytového domu. Na základe zmlúv uzavretých s dodávateľmi médií (teplo a TUV, pitná voda, elektrická energia pre osvetlenie spoločných priestorov) a služieb (odvoz domového odpadu, upratovanie, osvetlenie spoločných priestorov, kanalizáciu a odvod dažďovej vody) im zaplatila za dodávky a vykonané služby za celý objekt. Z celkového počtu 112 vlastníkov bytových jednotiek nachádzajúcich sa v tomto obytnom dome mali s ňou ako správcou k 01. 01. 2001 uzavreté individuálne zmluvy o výkone správy majiteľa 98 bytov, a len žalovaní ju neuznávajú za správcu bytového domu a odôvodňujú tým neplatenie mesačných zálohových platieb do fondu údržby a opráv a za poskytované a odoberané služby.

1.2. Medzi stranami sporu prebiehalo viacero súdnych sporov o zaplatenie nedoplatkov za služby spojené s užívaním bytov a o určenie neplatnosti zmluvy o výkone správy z 26. 02. 2000 uzavretej medzi žalobkyňou ako správcou a X. S., E. F., J. E., X. X. a H. K. ako zástupcami vlastníkov bytov v bytovom dome (konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 11C/349/00). Z predložených individuálnych zmlúv o výkone správy uzatvorených medzi žalobkyňou a vlastníkami bytov (č. l. 160 spisu) mal za preukázané, že k 08. 01. 2007 z celkového počtu 112 vlastníkov bytov v bytovom dome v O. na I. ul. č. XX, XX, XX a XX podpísalo zmluvy až 98 vlastníkov už v roku 2000. Týmto zmluvami, ktoré sú prejavom vôle nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov, mal preukázanú legitimitu žalobkyne ako správcu predmetného bytového domu.

1.3. Podľa názoru prvostupňového súdu generálnym dodávateľom médií a služieb pre bytový dom bola žalobkyňa, ktorá ich zaobstarávala od subdodávateľov. Tým, že žalovaní od žalobkyne prijímali plnenia vstúpili s ňou do záväzkového právneho vzťahu, z čoho im vznikli práva a povinnosti. Základnou povinnosťou každého účastníka takéhoto záväzkového vzťahu je splniť svoj záväzok, v danom prípade dodávateľovi médií a služieb zaplatiť za dodaný tovar a služby. Súd prvej inštalácie zdôraznil, že od roku 2000 do jeho rozhodovania (t.j. 18 rokov) žalobkyňa dodáva obyvateľom predmetného domu tovar a služby a zo 112 vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome len časť neuznáva správcu domu, čo však nie je podstatné, lebo ak odoberú službu a tovar, ktoré sú bezprostredne spojené s užívaním ich vlastníctva a nezaplatia za ne, stávajú sa dlžníkmi. Otázka legitimacy správcovstva nie je prejudiciálnou, t.j. právo zakladajúcou otázkou a nesúvisí s týmto konaním a povinnosťou žalovaných je uhradiť tovar a služby tomu, kto im ich dodal. V danom prípade preto žalobkyňa ako subjektu, ktorému ostatní vlastníci bytov udelili súhlas k vymáhaniu pohľadávky, priznal uplatňované skutočné náklady na byty vo vlastníctve žalovaných, ktoré vyčíslil vo vyúčtovaniach za jednotlivé byty za roky, po odpočítaní odmeny za výkon správy.

1.4. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a žalobkyňa, ktorá bola vo veci úspešná, priznal plnú náhradu trov konania.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd") na odvolanie žalovaných rozsudkom z 18. mája 2023 sp. zn. 3Co/219/2019 potvrdil rozsudok súdu prvej inštalácie a žalobkyňa priznal náhradu odvolacích trov.

2.1. Odvolací súd uznesením zo 07. februára 2023 sp. zn. 3Co/219/2019 rozhodol podľa ustanovenia § 63 ods. 1 a ods. 2 CSP o tom, že v konaní bude pokračovať s dedičmi po zomrelom Ing. Q. W.,

žalovaným 18/, a to Ing. Q. W. a Ing. Q. P..

2.2. Pokiaľ žalovaní v odvolaní namietali nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne, nakoľko nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o výkone správy odvolací súd najskôr citoval ustanovenia § 6 ods. 1, § 8 ods. 1 a § 10 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. účinného v rozhodnom čase (do 31. augusta 2002) a poukázal na súdne rozhodnutie v spore vedenom pred Okresným súdom Bratislava II sp. zn. 11C/349/2000. V tomto konaní bola rozsudkom z 29. mája 2014 č. k. 11C/349/2000-1818, v spojení s opravnými uzneseniami z 15. mája 2015 č. k. 11C/349/2000-1908 a zo 07. septembra 2015 č. k. 11C/349/2000-2008, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 22. februára 2022 sp. zn. 3Co/275/2017 zamietnutá žaloba týkajúca sa okrem iného určenia neplatnosti zmluvy o výkone správy uzavretej delegovanými zástupcami - členmi výboru vlastníkov bytov a nebytových priestorov s BYTOSPOL.S.S., s.r.o., Bratislava z 26. februára 2000.

2.3. V neposlednom rade uviedol, že žalovaní v konaní nespochybňovali skutočnosť, že žalobkyňa vykonáva/la správu bytového domu nielen vo vzťahu k ostatným vlastníkom bytov a nebytových priestorov, ale aj vo vzťahu k žalovaným, t.j. - že zabezpečuje prevádzku, údržbu, opravy domu, hospodári s prostriedkami fondu prevádzky, údržby a opráv a iné činnosti správcu. Napriek tomu, že žalovaní nemali so žalobkyňou uzavretú zmluvu o správe, vzhľadom na to, že v bytovom dome nebolo zriadené spoločenstvo a správu domu vykonávala žalobkyňa, odvolací súd považoval za správny aj ten záver súdu prvej inštancie, že žalobkyňa bol správcom predmetného bytového domu na základe individuálnych zmlúv uzavretých s väčšinou vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Keďže žalobkyňa vykonávala správu predmetného domu, t.j. obstarávala služby a tovary spojené s užívaním bytov v dome v rokoch 2002 až 2007, súd prvej inštancie dospel podľa odvolacieho súdu k správnenému záveru, že žaloba je dôvodná (podľa ustanovenia § 10 ods. 1, 3 a 6 zákona č. 182/1993 Z. z.).

2.4. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanoveniami § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

3. Žalovaní (ďalej aj ako „dovolateľa“) podali proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovali z § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Po opísaní priebehu konania a skutkových okolností prípadu navrhli, aby dovolací súd odložil vykonateľnosť oboch rozhodnutí nižších súdov a zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3.1. V súvislosti s dovolaním podľa § 420 písm. f) CSP namietali prekvapivosť rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý v súvislosti s otázkou aktívnej legitímácie založil svoje právne závery na skutočnosti, že „o vecnej aktívnej legitímácii žalobcu bolo už rozhodnuté v inom konaní (bod 33 odôvodnenia rozsudku)“. V tomto ohľade tiež uviedol, že „záver odvolacieho súdu v prerokovávanom prípade o právoplatnom rozhodnutí aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v inom konaní je nesprávny“, pretože tento z odôvodnenia inkriminovaného rozsudku sp. zn. 3Co/275/2017 nevyplýva. V ďalšom namietal nedostatok dôvodov, porušenie princípu právnej istoty - odklon od dovolacích rozhodnutí 4Cdo/199/2019, 7Cdo/12/2022.

3.2. V súvislosti s dovolaním podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP namietali nesprávne právne posúdenie otázky aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne, nakoľko v okolnostiach posudzovanej veci nedošlo k uzavretiu platnej zmluvy o výkone správy. V tejto súvislosti uviedli, že „odvolacím súdom použité kritériá, že o vecnej legitímácii žalobcu bolo rozhodnuté v inom konaní ..., že žalobca aj fakticky vykonáva správu predmetného bytového domu, že má uzatvorené zmluvy so subdodávateľmi, na základe ktorých všetkým vlastníkom bytov a nebytových priestorov poskytuje rovnaké služby, a teda aj žalovaným ... na správne posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu nie sú v ustanoveniach hmotnoprávneho lex specialis § 6, § 8 a § 14 ZVB v znení do 31. augusta 2002 a v ZVB platnom a účinnom obsiahnuté a ani sa z nich nedajú nijakým racionálnym postupom vyvodit“. Podľa ich názoru iné nevyplýva ani z dovolacieho rozhodnutia 3Cdo/180/2008, v ktorom „vyslovil právny záver, podľa ktorého od účinnosti novely ZVB vykonanej zákonom č. 367/2004 Z. z. (od 01. júla 2004) je správca oprávnený pri výkone správy majetku vlastníkov bytov a nebytových priestorov vo svojom mene, na účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov vymáhať úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru a úhrady preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ktorého správu vykonáva. ... Vyššie uvedené Uznesenie Najvyššieho súdu SR riešilo otázku aktívnej legitímácie správcov bytov a nebytových priestorov ohľadne oprávnenia správcu konať na súde pri správe majetku vlastníkov bytov a nebytových priestorov, neriešilo však otázku platnosti vzniku záväzkového vzťahu (založenia aktívnej legitímácie) medzi novým správcom a vlastními bytov a

nebytových priestorov pri správe majetku vlastníkov bytov a nebytových priestorov".

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhla zamietnuť toto dovolanie. V podstatnom opätovne poukázala na R 80/2021, ktoré rozhodnutie vzhľadom na skutkové a právne súvislosti má dopad aj na posudzovanú vec. K žalovanými označeným dovolacím rozhodnutiam 4Cdo/199/2019 a 7Cdo/12/2022 uviedla, že „[o]be citované rozhodnutia na ktoré sa dovolateľ odvoláva vytýkajú súdom nižších stupňov absenciu náležitého odôvodnenia rozhodnutia a v dôsledku toho nepreskúmateľnosť takéhoto rozhodnutia. Ani jedno z citovaných rozhodnutí NS SR sa ani okrajovo nezaoberá spomínaným rozhodnutím R 80/2021".

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej ako „dovolací súd" alebo „najvyšší súd") ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) uvádza nasledovné:

6. Najvyšší súd, vychádzajúc z argumentácie žalovaných, nezistil splnenie predpokladov pre odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 CSP; v súlade s ustálenou praxou tohto súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie (toto sa vydáva iba v prípade vyhovenia návrhu, pozn.).

7. Z uznesenia Mestského súdu Bratislava IV (prostredníctvom notárky JUDr. Q. F.) z XX. E. XXXX č.k. 26D/498/2024-74, Dnot 75/2024 vyplýva, že dedičmi po poručiteľovi (žalovanému 2/ H. E.), ktorý zomrel v priebehu dovolacieho konania sú jeho pozostalá manželka - žalovaná 3/ a deti - W. E., narodená XX. K. XXXX, O., V. XXXX/XX a U. B., narodená XX. X. XXXX, O., I. XX. Na základe uvedeného najvyšší súd rozhodol v zmysle § 64 CSP o pokračovaní v dovolacom konaní s právnymi nástupcami žalovaného 2/.

8. Žalovaní 6/ a 7/ podaním zo 07. mája 2024 zobrali dovolanie späť. Podľa § 446 CSP platí, že ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd dovolacie konanie zastaví. Najvyšší súd (§ 35 CSP) preto konanie o dovolaní žalovaných 6/ a 7/ zastavil.

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

9. Dovolatelia vyvodzujú prípustnosť nimi podaného dovolania (aj) z § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

10.1. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto skúmal opodstatnenosť argumentácie žalovaných, že v konaní došlo k nimi tvrdeným vadám zmätočnosti.

11. Žalovaní v súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 420 písm. f) CSP v podstatnom namietali nedostatok dôvodov (nepreskúmateľnosť) a prekvapivosť odvolacieho rozsudku, keď v súvislosti s otázkou aktívnej legitímácie založil svoje právne závery na skutočnosti, že „o vecnej aktívnej legitímácii žalobcu bolo už rozhodnuté v inom konaní". V tomto ohľade tiež uviedli, že „záver odvolacieho súdu v prerokovávanom prípade o právoplatnom rozhodnutí aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v inom konaní je nesprávny", pretože tento z odôvodnenia inkriminovaného rozsudku sp. zn. 3Co/275/2017 nevyplýva. V

ďalšom namietali nedostatok dôvodov, porušenie princípu právnej istoty - odklon od dovolacích rozhodnutí 4Cdo/199/2019, 7Cdo/12/2022 (bod 3.1.).

12. Podľa názoru vec prejednávajúceho dovolacieho senátu i keď nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok jeho riadneho odôvodnenia je takým nesprávnym procesným postupom, ktorý je spôsobilý znemožniť sporovej strane, aby uplatňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces, v prejednávanej veci o taký prípad nešlo. Dovoláním napádaný rozsudok totiž uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská strán sporu k prerokúvanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania i rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých vyvodil svoje právne závery vysvetlené v odôvodnení. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Nosné právne závery odvolacieho súdu - v rozsahu podstaty dovolacích výhrad žalovaných o nedostatku aktívnej legitímácie žalobkyne z dôvodu neplatnosti zmluvy o výkone správy - spočívali v tom, že otázka platnosti zmluvy o výkone správy bola predmetom iného súdneho konania, v rámci ktorého bola zamietnutá žaloba týkajúca sa okrem iného určenia neplatnosti zmluvy o výkone správy uzavretej delegovanými zástupcami - členmi výboru vlastníkov bytov a nebytových priestorov s BYTOSPOL.S.S., s.r.o., Bratislava z 26. februára 2000. Odôvodnenie napadnutého odvolacieho (prvostupňového) rozsudku zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Dovolatelia preto nedôvodne argumentovali, že rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu nosných dovolacích výhrad je nedostatočne odôvodnené (nepreskúmateľné) resp. že nedáva odpovede na všetky relevantné výhrady odvolateľov. Za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom. Odvolacím súdom interpretované na vec sa vzťahujúce hmotnoprávne predpisy a vyslovené závery tak nemožno považovať ani za svojvoľné, či celkom zjavne neodôvodnené.

13. Žalovaní namietali tiež, že zo strany odvolacieho súdu išlo o prekvapivé rozhodnutie, ktorú prekvapivosť videli v závere odvolacieho súdu, že „o vecnej aktívnej legitímácii žalobcu bolo už rozhodnuté v inom konaní“. V okolnostiach posudzovanej veci išlo o konanie vedené pred Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 11C/349/2000, ktoré bolo zavŕšené rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (odvolacím súdom) z 22. februára 2022 sp. zn. 3Co/275/2017. V tomto prípade však už na prvý pohľad nemohlo ísť o prekvapivé rozhodnutie zo strany odvolacieho súdu, pretože skutočnosť, že v inom súdnom konaní sa viedlo konanie (aj) o určenie neplatnosti zmluvy o výkone správy uzavretej delegovanými zástupcami - členmi výboru vlastníkov bytov a nebytových priestorov s BYTOSPOL.S.S., s.r.o., Bratislava z 26. februára 2000 bola sporovým stranám známa (i) už z priebehu prvostupňového konania (pozri body 5, 10 a 12 odôvodnenia prvostupňového rozsudku), (ii) z predchádzajúceho dovolacieho konania, kde najvyšší súd vytýkal nižším súdom, že „nevyčkali do právoplatného skončenia sporu vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 11C/349/2000 o určenie neplatnosti zmluvy o výkone správy so žalobcom z 26. februára 2000 a aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v tomto spore posúdili ako predbežnú otázku“ (bod 22 odôvodnenia uznesenia najvyššieho súdu zo 16. decembra 2020 sp. zn. 4Cdo/199/2019) resp. (iii) samotní žalovaní, ako aj ich právny zástupca, boli priamo účastní (ako jedna zo sporových strán, pozn.) inkriminovaného konania vedeného pod sp. zn. 11C/349/2000.

14. Pokiaľ dovolatelia v súvislosti s dovolaním podľa § 420 písm. f) CSP namietali nesprávne právne posúdenie veci - odklonenie sa od dovolacích rozhodnutí 4Cdo/199/2019, 7Cdo/12/2022 platí, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia z hľadiska namietanej zmätočnostnej vady v zmysle § 420 písm. f) CSP, správnosť právnych záverov, ku ktorým odvolací súd dospel, nie je v zásade relevantná, lebo prípadné nesprávne právne posúdenie prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nezakladá. Navyše z oboch žalovanými označených dovolacích

rozhodnutí ani odklon napadnutého odvolacieho rozhodnutia nevyplýva, takže namietaná vada nemohla ani spôsobiť arbitrárnosť napadnutého odvolacieho rozhodnutia. Obe dovolacie rozhodnutia boli procesného charakteru a boli nimi zrušené rozhodnutia pre nepreskúmateľnosť, pričom v oboch týchto rozhodnutiach najvyšší súd (tiež) vytýkal odvolaciemu súdu, že posúdil platnosť zmluvy o výkone správy z 26. februára 2000 sám ako otázku predbežnú (i keď mal vedomosť o inom súdnom konaní, v ktorom sa posudzovala platnosť tejto zmluvy).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP

15. Žalovaní vyvodzovali prípustnosť dovolania aj v zmysle ustanovenia § 421 písm. b) CSP, keď podľa ich názoru bola zo strany odvolacieho súdu nesprávne právne posúdená otázka aktívnej vecnej legitimácie žalobkyne, nakoľko v okolnostiach posudzovanej veci nedošlo k uzavretiu platnej zmluvy o výkone správy (bod 3.2.). Aj s použitím výkladového pravidla uvedeného v § 124 ods. 1 CSP najvyšší súd ustálil, že jadrom žalovanými nastolenej právnej otázky v danej veci bolo, či mohol súd v teraz posudzovanej veci predbežne posudzovať platnosť zmluvy o výkone správy uzavretej delegovanými zástupcami - členmi výboru vlastníkov bytov a nebytových priestorov s BYTOSPOL.S.S. z 26. februára 2000. Podľa názoru dovolateľov uvedenú zmluvu je potrebné považovať za neplatnú, a ak je neplatná potom žalobkyňa nedisponuje aktívnou vecnou legitimáciou v tomto spore.

16. Podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

16.1. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

17. Dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP predpokladá, že právnu otázku kľúčovú pre rozhodnutie vo veci samej dovolací súd dosiaľ neriešil a je tu daná potreba, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita túto otázku vyriešil. Základným predpokladom prípustnosti dovolania je, že dovolací súd vo svojej rozhodovacej činnosti doposiaľ neposudzoval právnu otázku nastolenú dovolateľom (t. j. právne posúdenie veci odvolacím súdom, s ktorým dovolateľ nesúhlasí).

18. Podľa názoru najvyššieho súdu bola nosná právna otázka (možnosť predbežného posúdenia otázky platnosti zmluvy o výkone správy v zmysle zákona č. 182/1993 Z. z.) ustálenou praxou odvolacieho súdu už vyriešená. Za ustálenú rozhodovaciu prax odvolacieho súdu treba považovať predovšetkým rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky.

18.1. Podľa právnej vety judikátu R 80/2021, uverejneného v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov SR č. 7/2021 (išlo o rozsudok najvyššieho súdu z 29. júna 2021 sp. zn. 1Cdo/60/2019) „[o]tázku platnosti rozhodnutí prijatých zhromaždením vlastníkov nemôže súd posudzovať v inom konaní než v konaní podľa § 14 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení do 30. 09. 2014, a to ani ako otázku predbežnú“. Režimu citovanej právnej vety podlieha aj posudzovanie platnosti zmluvy o výkone správy uzavretej delegovanými zástupcami - členmi výboru vlastníkov bytov a nebytových priestorov s BYTOSPOL.S.S. z 26. februára 2000. Inak povedané, ak v teraz posudzovanej veci nebolo možné predbežne posúdiť otázku platnosti zmluvy o výkone správy a v inom konaní nebola vyslovená jej neplatnosť (pozri bod 19), potom stráca na právnom význame otázka o prípadnom nedostatku aktívnej legitimácie žalobkyne na podanie tejto žaloby.

19. Odvolací súd vo svojich dôvodoch poukázal na súdne rozhodnutie v spore vedenom pred Okresným súdom Bratislava II sp. zn. 11C/349/2000. V tomto konaní bola rozsudkom z 29. mája 2014 č. k. 11C/349/2000-1818, v spojení s opravnými uzneseniami z 15. mája 2015 č. k. 11C/349/2000-1908 a zo 07. septembra 2015 č. k. 11C/349/2000-2008, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 22. februára 2022 sp. zn. 3Co/275/2017 zamietnutá žaloba týkajúca sa okrem iného určenia neplatnosti

zmluvy o výkone správy uzavretej delegovanými zástupcami - členmi výboru vlastníkov bytov a nebytových priestorov s BYTOSPOL.S.S., s.r.o., Bratislava z 26. februára 2000.

20. Dovolací súd odmietne dovolanie, ak a/ bolo podané oneskorene, b/ bolo podané neoprávnenou osobou, c/ smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, d/ nemá náležitosť podľa § 428, e/ neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo f/ nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435 CSP.

21. Najvyšší súd vzhľadom na vyššie uvedené odmietol dovolanie žalovaných podľa § 447 písm. c) a f) CSP.

22. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.